

Вих. № 16/19 від 03.07.2019

В.о. міністра аграрної політики
та продовольства України
Трофімцевій О.В.

Шановна Ольго Василівно!

З початку 2017 року Міністерство екології та природних ресурсів під тиском зоозахисної спільноти, яка відпрацьовує закордонні гранти з метою знищення мисливської галузі України, всіма правдами та не правдами домагалось закриття офіційного полювання на лося в Україні.

Мінагрополітики послідовно відстоювало інтереси мисливської галузі в цьому питанні. Зокрема, **не погоджуючи Наказ Мінприроди №41 від 03.02.2017р щодо заборони полювання на лося на 25 років**. Так, в листі Мінагрополітики №37-49-10/14893 від 20.06.2017 на адресу Мінприроди було зазначено, що відповідно до висновку із Заключного звіту Інституту зоології ім. І.І. Шмальгаузена НАН України «станом на 2009 рік чисельність лося в Україні перебувала в межах 4600-4700 особин, що зумовлює впевненість безпеки виду в найближчому майбутньому, а відтак знімає питання внесення даного виду до вітчизняної Червоної книги». Одночасно з цим Мінагрополітики вказувало на **відсутність підстав для пропозицій виключити лося з проекту Лімітів використання мисливських тварин і заборонити полювання на нього**.

Однак ситуація кардинально змінилася під час наміру Мінприроди внести лося до Червоної книги і судових спорів мисливців в зв'язку з цим. Мінагрополітики, будучи центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства, почало **ігнорувати права та інтереси суб'єктів господарювання мисливської галузі** – користувачів мисливських угідь, а також рядових мисливців.

У той час як Мінприроди було організовано декілька заходів для преси і суспільства з метою висвітлення їх позиції щодо заборони полювання на лося та його внесення до Червоної книги, Мінагрополітики жодного разу не виступило публічно на захист позиції мисливської громади, яка прагне зберегти вітчизняну популяцію лося шляхом невиснажливого і науково обґрунтованого господарського використання.

Більше того, у судових процесах щодо протиправності внесення лося до Червоної книги **Мінагрополітики просить Верховний суд залишити без змін постанову Шостого апеляційного суду від 08.04.2019, залишивши лося в Червоній книзі**.

Довгий час Мінагрополітики не звертає уваги на мисливську галузь. В Основних засадах державної аграрної політики (Законопроект № 9162 від 04.10.2018р) мисливство, на відміну від рибальства, взагалі не згадується в переліку сфер народного господарства, які стратегія регулює. На яке майбутнє можуть розраховувати учасники мисливської галузі, якщо центральний орган не сприймає її в якості галузі?

Вважаємо, що **така позиція центрального органу виконавчої влади є неприйнятною**, саме тому вона викликає обурення усєї мисливської спільноти. Більше того – суперечить принципам Європейської хартії полювання та біорізноманіття. Зокрема принципу, згідно з яким органи влади мають формувати у суспільстві такі погляди на полювання, котрі забезпечать довгострокове суспільне визнання того, що добування диких тварин є корисним для охорони природи.

Враховуючи викладене вище, вимагаємо відізвати відзив Мінагрополітики у судовій справі №826/9432/17, та підтримати позицію Позивача щодо виключення лося з Червоної книги.

**З повагою,
Голова ГС «ВМС»**

С.А. Андросюк